

„Deodată cu iertarea păcatelor, Hristos dăruiește omului libertatea de a se mișca”

În Duminica a 2-a din Postul Mare, a Sfântului Ierarh Grigorie Palama, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” al Reședinței Patriarhale, în care a făcut referire atât la Evanghelia duminicii, a Vindecării slăbănogului din -Capernaum (Marcu 2, 1-12), cât și la Evanghelia Sfântului Grigorie Palama, Iisus - Păstorul cel Bun (Ioan 10, 9-16). Părintele Patriarh Daniel a subliniat faptul că -vindecarea săvârșită de Mântuitorul Iisus Hristos, a omului paralizat din Capernaum, ne arată în esență că „iertarea păcatelor este începutul vindecării de boli”.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a precizat că din Evanghelia vindecării slăbănogului din Capernaum, în care se vede milostivirea lui Dumnezeu -pentru oamenii bolnavi sau suferinzi, se desprind patru învățături deosebite: „În primul rând, învățăm că, deși nu totdeauna, totuși, uneori, boala este o consecință a păcatului. În al doilea rând, învățăm că pentru iertarea unui păcătos și pentru vindecarea unui bolnav contează foarte mult credința celor milostivi, care-l aduc pe omul bolnav la Hristos. În al treilea rând, învățăm din Evanghelia de astăzi că

Mântuitorul Iisus Hristos este Duhovnicul și Doctorul desăvârșit. În al patrulea rând, Evanghelia de astăzi ne îndeamnă la fapte bune și mai ales să-i ajutăm pe oameni să primească iertare de păcate și vindecare de boli pentru a se bucura de mântuirea care vine de la Domnul nostru Iisus Hristos”.

Preafericirea Sa a arătat că mai întâi Mântuitorul vindecă sufletul omului de boala păcatelor și după aceea trupul de paralizie: „Domnul Iisus Hristos înțelege că între boala acestui om și păcatele săvârșite de el este o legătură. Însă El nu spune ce păcate a săvârșit acest om, când, cum și în ce împrejurări. El nu divulgă viața secretă, tainică a omului bolnav, pentru că nu dorește să-i diminueze demnitatea în fața comunității, ci apreciază faptul că acest om păcătos și bolnav este adus la El spre vindecare. Iisus nu judecă pe nimeni înainte de a-l ajuta, mai ales când omul se pocăiește și vine la Hristos ca să primească iertare și vindecare (...). Deodată cu iertarea păcatelor, Hristos dăruiește omului libertatea de a se mișca, libertatea de a fi re-in-tegrat în comunitate, libertatea de a fi om printre oameni”. Patriarhul României a explicat apoi că Mântuitorul Iisus Hristos -l-a numit pe slăbănogul din Capernaum fiu, întrucât El a citit tainic în sufletul celui bolnav și a mărturisit public faptul că acela are multă credință: „Mântuitorul transformă un om rob al păcatului în fiu al iubirii dumnezeiești (...). Pentru că a venit la Iisus cu credință și cu smerenie ca să primească vindecare, slăbănogul a primit, deodată cu iertarea păcatelor, și harul înfierii”.

În continuare, Părintele Patriarh Daniel a subliniat că cei patru oameni anonimi care --l-au adus pe slăbănog la Iisus reprezintă Biserica slujitoare și rugătoare: „Acești patru oameni reprezintă iubirea milostivă în acțiune (...). Ei pot fi astăzi înțeleși ca toți cei care au grijă de bolnavi la casele lor sau în spitale: membri ai familiei, vecini, prieteni, cunoscuți, medici, asistenți medicali, precum și toți cei care-l ajută pe cel bolnav să vină la Hristos, adică duhovnicii care spovedesc”. Totodată, Preafericirea Sa a afirmat că este o faptă de milostenie atunci când invităm, îndemnăm, dar nu forțăm pe --cineva să vină să se spovedească, adică să-și mărturisească păcatele și să primească iertare și vindecare de la Hristos.

În partea a doua a predicii, Întâistătătorul Bisericii noastre a vorbit despre teologia înal-tă a Sfântului Ierarh Grigorie Palama: „Sfântul Grigorie Palama a trăit între anii 1296 și 1359. A fost un mare învățat, iar în anul 1347 a devenit Arhiepiscopul Tesalonicului. A avut o cultură teologică foarte bogată și foarte temeinică, însă, mai presus de toate, a avut o viață sfântă, a fost un om al rugăciunii, un om al nevoițelor. El i-a apărut pe --lugării isihăști care aveau experiența rugăciunii neîncetate și care au fost învredniciți prin harul lui Dumnezeu să vadă încă din viața aceasta pământească slava Împărăției cerurilor, adică lumina necreată,

neapusă pe care au văzut-o Sfinții Apostoli Petru, Iacov și Ioan pe Muntele Tabor, când Iisus S-a schimbat la Față, cu câteva zile înainte de răstignirea Sa. Acea lumină taborică necreată este harul Prea-sfintei Treimi Care luminează viața creștinului (...). Ea nu este o lumină din lumea aceasta, nu este o lumină creată, ci este necreată, mai presus de înțelegere, dar este slava Împărăției Preasfintei Treimi”.

„Teologia luminii necreate, a slavei Taborului, este o teologie a experienței”

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, a explicat de ce a doua duminică din Postul Sfintelor Paști a fost dedicată, de către Biserică, Sfântului Ierarh Grigorie Palama: „Pentru a sublinia că dreapta credință, prăznuită în prima duminică din Postul Mare, deschide cerurile. Prin dreapta credință ne învrednicim a primi slava și bucuria Împărăției cerurilor. Cu alte cuvinte, dreapta credință nu este una teoretică, ci este o relație cu Dumnezeu Cel viu, Cel plin de iubire și plin de slavă, Cel smerit și slăvit, Cel care ne pregătește loc în Împărăția cerurilor. Schimbarea la Față a Domnului a avut loc cu puțin timp înainte de răstignirea Sa pe Cruce. Acum însă, Duminica a doua din Postul Mare, a Sfântului Grigorie Palama, care este teologul luminii Schimbării la Față a Domnului, are loc cu o săptămână înainte de Duminica Sfintei Cruci. Astfel, ni se arată că Mântuitorul Iisus Hristos, când S-a schimbat la Față, a vrut să arate Ucenicilor ca, atunci când Îl vor vedea pe Cruce desfigurat de suferință, să se întărească în credință, pentru că El este Domnul slavei Cel transfigurat într-o slavă pe Muntele Taborului. Este o tainică legătură între Cruce și Înviere, între slava Împărăției cerurilor și experiența sfinților care pregustă această slavă pe baza drepte credințe, dar și pe baza drepte viețuiri”.

La final, Părintele Patriarh Daniel a precizat că Sfântul Grigorie Palama a arătat că teologia luminii necreate, a slavei Taborului, este o teologie a experienței, nu a speculației filosofice.